

Streszczenie rozprawy doktorskiej:

**„Prawne instrumenty partycypacji społecznej w polskim samorządzie terytorialnym”
autorstwa Kamila Burskiego, napisanej pod opieką dr hab. Piotra Dobosza, prof. UJ**

Głównym przedmiotem rozprawy i jednocześnie celem badań jest scharakteryzowanie instrumentów prawnych, jakimi dysponuje jednostka w procesie podejmowania rozstrzygnięć na poziomie lokalnym w ramach samorządowych procesów decyzyjnych, na gruncie nauki prawa administracyjnego i nauki o administracji. Szczegółowej analizie poddane zostały unormowania prawne statuujące te instrumenty, co pozwoli na sformułowanie w ich odniesieniu własnych postulatów, zarówno *de lege lata*, jak i *de lege ferenda*. Istotnym z punktu widzenia nauki o administracji jest natomiast dokonanie analizy empirycznej korzystania przez członków wspólnot samorządowych i oceny przyjętych rozwiązań z punktu widzenia praktycznego stosowania przepisów, choć analiza ta z uwagi na zakres i temat rozprawy ma charakter posiłkowy. Dokonanie charakterystyki poszczególnych instrumentów prawnych poprzedzone jednakże jest przedstawieniem paradygmatu partycypacji społecznej w obrębie wskazanych wyżej nauk i umiejscowieniem w ramach koncepcji i idei mających relewantne znaczenie dla funkcjonowania i organizacji administracji publicznej w Polsce. Podstawową hipotezą badawczą jest twierdzenie, że polski ustawodawca konsekwentnie od momentu restytucji instytucji samorządu terytorialnego w 1990 roku tworzy nowe i wzmacnia istniejące mechanizmy partycypacji społecznej, tym samym umacniając społeczeństwo obywatelskie, pozycję pojedynczego obywatela, legitymizację rozstrzygnięć podejmowanych na poziomie lokalnym.

Rozprawę doktorską podzielona jest na sześć rozdziałów. Pierwszy rozdział poświęcony jest metodologicznym podstawom pracy. Zakreślony został przedmiot i cel badań, przedstawiono i scharakteryzowano problemy badawcze oraz sformułowano hipotezy badawcze, omówiono metodologię badań. Drugi rozdział jest swego rodzaju częścią ogólną rozprawy, zawierającą rozważania teoretyczne dotyczące instytucji partycypacji społecznej o charakterze podstawowym w granicach nie tylko nauki prawa administracyjnego i nauki o administracji. Rozdział trzeci poświęcony jest zagadnieniom dotyczącym instytucji samorządu terytorialnego - jego teorii, ewolucji i aktualnej pozycji w polskim systemie ustrojowym. W rozdziale czwartym przedstawiona została autorska koncepcja modelu

partycypacyjnego samorządu terytorialnego, podjęta została próba redefinicji pojęcia instrumentu administracyjnoprawnego, próba przedstawienia własnej klasyfikacji administracyjnoprawnych instrumentów partycypacji społecznej, omówiono modele partycypacji społecznej oraz uporządkowano katalog źródeł prawa w kontekście instrumentów prawnych partycypacji. Rozdział piąty to analiza komparatystycznoprawna partycypacji, z uwzględnieniem przedstawienia i charakterystyki modeli samorządu terytorialnego w poszczególnych państwach europejskich. Z kolei ostatni, szósty rozdział jest egzemplifikacją instrumentów prawnych partycypacji społecznej w polskim samorządzie terytorialnym, uporządkowaną z uwzględnieniem uprzednio zaproponowanej klasyfikacji w ramach autorskiej koncepcji modelu partycypacyjnego. Zwieńczenie stanowią konkluzje końcowe, podsumowujące wnioski dotyczące przedmiotu badań oraz weryfikację stawianych hipotez badawczych.

Rozprawa powstawała w ramach realizacji projektu badawczego pod nazwą „Partycypacja społeczna w samorządzie terytorialnym”, realizowanego ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrodzonego Diamentowym Grantem.

24.01.2020r. Budi Kwa